

ΠΡΟΕΚΤΑΣΕΙΣ

Κρεατομηχανή

Η πολιτική είναι σκληρό παιχνίδι. Στη θεωρία εμφανίζεται σαν ανώτερη κοινωνική δραστηριότητα, με ιδανικά, οράματα και καλές προθέσεις. Αλλά στην πράξη ισούται με ανελέητο πόλεμο, συχνά ανορθόδοξο. Ενας ανταγωνισμός χωρίς κανόνες. Από αυτή την άποψη αν δεν φροντίζει ανά πάσα στιγμή ο πολιτικός να καλύπτει τα νώτα του, με την πρώτη ευκαιρία θα τον κατασπαράξουν. Το διαπιστώνει αυτές τις μέρες η Άννα Διαμαντοπούλου. Η αποτυχία του συστήματος παραγωγής σχολικών βιβλίων να τα τυπώσει και να τα διανείμει έγκαιρα τη ρίχνει στο καναβάτσο. Διοικητικά και δικαστικά το θέμα ερευνάται. Η πολιτική πλευρά του δείχνει πόσο εύκολα ο δημόσιος βίος μεταβάλλεται σε κρεατομηχανή.

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Προφανώς η Διαμαντοπούλου παγιδεύτηκε στην περυσινή επιτυχία της. Τα βιβλία έφτασαν στα σχολεία πριν από τους μαθητές. Μόνο άλλη μια φορά, επί Στυλιανίδη, είχε συμβεί τα τελευταία χρόνια. Αλλά αυτό που στον κρατικό μηχανισμό γίνεται μια φορά σωστά, δεν σημαίνει ότι θα γίνει και την επόμενη. Η Άννα το πάλεψε όλο το καλοκαίρι. Αλλά στην αναμέτρηση γραφειοκρατία - πολιτική, ηττήθηκε η πολιτική. Αλλωστε κανείς ως σήμερα δεν βγήκε σώος από το στόμα του λύκου. Ο μανδρινισμός είναι πανίσχυρος. Αν τον πάρεις με το μαλακό, θα σε ρουφήξει στο τέλμα του. Αν τον αγριέψεις, θα σε ρίξει στα βράχια. Όλα θα είναι νομότυπα, θα προβλέπονται από κάποιον νόμο, θα υπάρχουν σε κάποια εγκύκλιο. Αλλά η δουλειά δεν θα γίνεται. Και ενίοτε στο βάθος τα κοράκια θα ξεπουπουλιάζονται μεταξύ τους για να την αρπάξουν.

Η κυρία βρέθηκε υπόλογη γιατί στα θρανία κυκλοφορούν φωτοτυπίες αντί για βιβλία και ανέλαβε ευθέως την ευθύνη της. Ευλόγως. Κανείς δεν είναι υποχρεωμένος να γνωρίζει τα κολλήματα του κρατικού μηχανισμού. Αλλά δεν πρέπει να διαφεύγει ότι από την ώρα που η υπουργός Παιδείας πληρώνει το μάρμαρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου που της μπλοκάρισε τα βιβλία, κάποιος στο κόμμα της κάνουν πάρτι. Η Άννα τους είχε μπει στο μάτι με τον νόμο για τα ΑΕΙ - ίσως τη μοναδική πρωτοβουλία αυτής της κυβέρνησης που θα μείνει. Οτι νομοθέτησε πάνω στο πιο δύσκολο πεδίο του μεταπολιτευτικού καμβάρου και πήρε μαζί της τα πέντε έκτα της Βουλής ήταν ένας άθλος. Αλλά, όπως έλεγε ο αμερικανός συγγραφέας Γκορ Βιντάλ: «Ενας άθλος δεν μένει ποτέ ατιμώρητος».

ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΡΙΤΗ ΑΠΟΨΗ

Οι Ροζ Χμερ των ΑΕΙ

Μεταλλαγμένοι της πρώην ανανεωτικής Αριστεράς: μια προσωπική περίπτωση

Ο μολογώ ότι αυτή τη μετεξέλιξη δεν την είχα παρακολουθήσει. Γενικά ως «ανανεωτές» τους συμπαρούσα, στα φοιτητικά μου χρόνια αλλά και μετά. Πάντα όμως τους θεωρούσα κάπως... «σοφτ». Πότε έγινε αυτή η μετάλλαξη; Πότε πρόλαβαν, ως Συνασπισμός, και εξελίχθηκαν στους πιο βασικούς εκπροσώπους του νεοσταλινισμού στη χώρα μας;

ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΘΑΝΑΣΑ

Η θέση μου περί του νέου νόμου για τα πανεπιστήμια διατυπώθηκε δημόσια και πολλαπλώς, και ήταν αμφιρρεπής. Δεν υπέγραφα κανένα από τα κείμενα που κυκλοφορούσαν, ούτε υπέρ ούτε κατά του νόμου. Ομως ο νόμος ψηφίστηκε και ήρθε η ώρα της εφαρμογής του, οπότε οι συνάδελφοι ξαναθυμήθηκαν τον ανέξοδο αγώνα: δεν κάνουμε, π.χ., εμείς απεργία, αλλά ωθούμε τους φοιτητές σε καταλήψεις - ενώ εμείς πληρωνόμαστε, «τρέχοντας» μάλιστα ανενόχλητοι τα ερευνητικά μας προγράμματα. Και οι φοιτητές το πολύ πολύ ας χάσουν κανένα εξάμηνο. Ξεκίνησαν οι Σύγκλητοι του Πανεπιστημίου Αθηνών και του ΕΜΠ, με τις θλιβερές αποφάσεις τους για αναστολή των εξετάσεων. Και όταν το φαινόμενο έφτασε και σε μας, στο ΑΠΘ, με την απόφαση ενός κοσμήτορα και ενός προέδρου να αναβάλουν εξετάσεις για να διευκολύνουν τους φοιτητές να αποφασίσουν κατάληψη, έγραψα στον εσωτερικό Διάλογο των καθηγητών του ΑΠΘ (1/9) ότι «η ανέξοδη διεκδικητική στάση διαφόρων με απωθεί τόσο πολιτικά όσο και αισθητικά» και πρότεινα στην πανεπιστημιακή κοινότητα να δείξουμε έμπρακτα την αντίθεσή μας σε όσους συναδέλφους «με πράξεις και παραλείψεις τους διευκολύνουν το κλείσιμο του πανεπιστημίου, την αναβολή των εξετάσεων, το χάσιμο του εξαμήνου». Ο τρόπος της αντίθεσής μας θα ήταν απλός και δημοκρατικός: στις επικείμενες εκλογές για ανά-

δειξη μελών των πανεπιστημιακών συμβουλίων, θα κατατάσσαμε αυτά τα άτομα τελευταία στην ταξινόμηση λίστα, με την οποία θα διενεργηθούν αυτές οι εκλογές.

Σ το εν λόγω ηλεκτρονικό μήνυμα υπέγραψα, βεβαίως, σε ένα σοβαρό λάθος: χαρακτήρισα αυτή τη λίστα συναδέλφων που κατά τη γνώμη μου δεν θα έπρεπε να ψηφιστούν «μαύρη» λίστα», αναμένοντας - λανθασμένα, όπως αποδείχτηκε - ότι τα εισαγωγικά στη λέξη «μαύρη» θα επαρκούσαν να δηλώσουν τον ειρωνικό τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιούσα τη λέξη. Ειρωνικό, διότι στερούμενος σχέσεων με οποιαδήποτε αρχή και εξουσία, πολιτική, κρατική ή κομματική, και μη μετέχοντας σε καμία απολύτως ομάδα, μόνο ειρωνικά θα μπορούσα να χρησιμοποιήσω αυτή την ατυχή φράση. Σε κάθε περίπτωση, εντός ολίγων ωρών ανακάλεσα τη χρήση της φράσης, ζητώντας μάλιστα συγγνώμη για τον αποπροσανατολισμό της συζήτησης που προκάλεσε.

Οι πάλοι ποτέ «ανανεωτικοί», ωστόσο, δεν έχασαν την ευκαιρία. Μόλις δύο μέρες νωρίτερα (30/8), σε γενική συνέλευση των μελών ΔΕΠ του ΑΠΘ, στέλεχός τους είχε μιλήσει για την ανάγκη «στοχοποίησης όσων στηρίζουν τον νόμο». Αδιάφορο αν εγώ δεν τον είχα στηρίξει - τα βασικά στελέχη της πανεπιστημιακής παράταξης του Συνασπισμού «Συσπείρωση» απέστειλαν συντονισμένη ομοβροντία μηνυμάτων στον εσωτερικό ηλεκτρονικό Διάλογο του ΑΠΘ. Αφού πρώτα με κατηγόρησαν ότι ετοιμάζω λίστα «προγραφών» μαζί με την Ασφάλεια Θεσσαλονίκης και τον... Μανιαδάκη, απέστειλαν τα μηνυτά τους μαζί με τη φωτογραφία μου στην ειδησεογραφική πύλη του ΣΥΡΙΖΑ Θεσσαλονίκης (alterthess),

η οποία κατασκεύασε το θέμα με τίτλο «Καθηγητής του ΑΠΘ σε ρόλο καταδότη» και με υπότιτλο «Επιστρέφει το σπουδαστικό της Ασφάλειας». Το ηλεκτρονικό αυτό δημοσίευμα αναπαρήχθη στη συνέχεια σε δεκάδες μπλογκ του «χώρου» ανά την επικράτεια, έλαβε τον ακόμη πιο ευφάνταστο τίτλο «Πανεπιστημιακός καλεί συναδέλφους του να δημιουργήσουν «μαύρη λίστα» φοιτητών [sic]

Είναι λυπηρή η διαπίστωση ότι ένας ολόκληρος χώρος, και κυρίως οι άνθρωποί του, ξεκίνησε από τη γλυκύτητα του Λεωνίδα και κατέληξε να λειτουργεί ως νέα ΕΚΟΦ, που δεν διστάζει να διαστρεβλώσει και να διαστρέψει, επιδιώκοντας όχι μόνο να εξουδετερώσει πολιτικά τον αντίπαλο, αλλά να τον σπιλώσει και να τον διασύρει

(alfavita), και κατέληξε στο «Στοχοποίηση φασιστα καθηγητή του ΑΠΘ Παναγιώτη Θανάσα στο indymedia».

Επειδή ακόμη ζούμε σε δημοκρατία, και επειδή την ίδια «στοχοποίηση» υπέστην και το 2004 από τα νεοφασιστικά μπλογκ ως «προδότης» που υπέγραψε υπέρ του σχεδίου Αναν, εκλαμβάνω βεβαίως όλα αυτά ως φαιδρότητες. Είναι ωστόσο λυπηρή η διαπίστωση ότι ένας ολόκληρος χώρος, και κυρίως οι άνθρωποί του, ξεκίνησε από τη γλυκύτητα του Λεωνίδα και κατέληξε να λειτουργεί ως νέα ΕΚΟΦ: ως ένας χώρος που δεν διστάζει να διαστρεβλώσει και να διαστρέψει, επιδιώκοντας όχι μόνο να εξουδετερώσει πολιτικά τον αντίπαλο, αλλά και να τον σπιλώσει και να τον διασύρει, να τον εκμηδενίσει ηθικά και προσωπικά. Συνάδελφοι Ροζ Χμερ, μας αναγκάζετε να υποκλιθούμε στις μεθόδους σας - εμάς, αλλά και τον μακαρίτη Μπέρια!

Ο Παναγιώτης Θανάσας διδάσκει φιλοσοφία στο ΑΠΘ.